Velice záslužné jsou připojené překlady tiskových zákonů německého a francouzského, při čemž oceniti sluší značné obtíže, jež naskytují se věrnému vystižení myšlenky obsažené v originálu. Tím sluší omluviti tu a tam se vyskytující nedopatření a nepřesnosti. Tak některá slova nebo i větší části originálu byly v překladu vynechány, jako v německém zák. § 9. odst. 2. slovo uměleckým; § 21. odst. 1. potrestáni; § 27. odst. 2. etc. za slovem »časopisu«; § 28. aneb za slovem »tiskopisu«; v § 29. vypuštěn celý odstavec druhý. Podobně ve francouzském zák. v čl. 11., 23., 25, 29., 41., 42., 63. Nesprávně přeloženo jest v čl. 7. »au parquet du procureur de la République«: »u státního zastupitelství aneb prokuratora republiky« m. v úřadovně prokuratora republiky«; v čl. 9. »l'exécution provisoire« »zatímné opatření« m. zatímný výkon; v čl. 24. »pillage« »loupež« m. plenění; v čl. 47. »ministère public« »veřejný úřad« m. veřejné ministerstvo; v čl. 29. odst. 2. »obsahuje-li« m. neobsahuje-li. Nesrozumitelně přeložena slova čl. 41. odst. 4. »... les juges ... statuant sur le fond«: »soudcové, ... kteří o jeho [sporu] závěrečném rozhodnutí rozhodují ...«, docela pak porušen jest překladem smysl celého posledního odstavce téhož čl. 41.

Storch.

Bernardino Alimena: Zločin v umění, autorisovaný překlad Hanuše Hackenschmieda (Kritická knihovna XIV. vydává Josef Pelcl), v Praze 1900, 82 str. Spisek tento reprodukuje vstupní přednášku, kterou měl Bernardo Alimena, profesor práva a řízení trestního na universitě Modenské a člen společnosti právnické v Praze, ku běhu trestního práva a řízení na universitě v Cagliari dne 25. února 1899. Autor probírá jednotlivé typy zločinců vyskytujících se v klassických dílech různých národů, zejména též v dílech Shakespearových a Danteových, hledě k axiomatům kriminalistické školy naturalistické. Týž dospívá k důsledku, že škola tato upadla do extremu a tím sama sobě nejvíc uškodila. Autor vystupuje proti snaze přívržencův této školy, vysvětliti značnou kriminalitu v Italii převahou foinické krve, tedy plemenem a dovozuje zajisté zcela správně, že poměry sociální, zejména známý pauperism italský, jsou nepochybně hlavní příčinou dotčeného zjevu. — Pojednání psané slohem básnicky vzletným podává důkaz jak o značné sečtělosti autora, i pokud jde o literaturu belletristickou, tak o hloubce jeho nazírání.

M.

Dr. Gerhard *Förster, Das mosaische Strafrecht in seiner geschichtlichen Entwickelung.* Lipsko 1900.

Zajímavý spisek vydán je ve sbírce doktorských dissertací na vysokém učení lipském. Spisovatel, jenž důkladně je obeznámen s příslušnou starou literaturou, seznamuje nás s vývojem židovského práva trestního od nejstarších dob až ku zániku samostatné říše. Každý, kdo zabývá se studiem základu práva a srovnávací vědou právní, nalezne tu mnoho zajímavého. Vývoj práva u židů nevykazuje v základních rysech odchylek od vývoje právního u jiných národů. — Msta, žádnými předpisy neomezená, a zbavení míru ustupují pozvolna systemu pokutovému, a trest soukromý ustoupiti musí trestu veřejnému. Avšak ve všech těchto stupních vývojových zvláštní povaha kmenová vystupuje jasně v popředí, jak při jednotlivých institutech právních, na př. mstě, trestech, zločinech, je patrno. Z těsné souvislosti s názory ethickými resp. náboženskými trestní právo židovské ani v poslední době se nevybavilo.

Pk.